

Sygn. akt V CSK 156/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa D. S.

przeciwko R. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i przyznaje radcy prawnemu K. G. od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w W. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na okoliczności, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III CSK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2012 r., V CSK 420/12 - nie publ.). Skarżąca nie wykazała aby jej wniosek istotnie został podyktowany takimi przesłankami.

W orzecznictwie zostało już wyjaśnione, że strona zostaje pozbawiona możliwości działania tylko wtedy, gdy znalazła się w sytuacji, która uniemożliwiała jej, a nie tylko utrudniała lub ograniczyła popieranie przed sądem dochodzonych żądań (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 r., III CZ 16/14, nie publ.). W sprawie niniejszej strona została powiadomiona nie o braku możliwości, a o braku obowiązku stawienia się na wyznaczony termin, czyli o tym, że ewentualna nieobecność nie jest w żaden sposób sankcjonowana, ani nie musi być usprawiedliwiona. Trudno w takiej sytuacji mówić choćby o utrudnieniu stronie działania w procesie.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).